

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 30 lipca 2021r. Sąd Rejonowy zasądził od strony pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w S. na rzecz strony powodowej (...) O Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w D. kwotę 1601 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, oddalił powództwo w pozostałym zakresie oraz zasądził od strony pozwanej na rzecz strony powodowej 512,79 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd Rejonowy poczynił ustalenia faktyczne, które Sąd Okręgowy przyjął za własne (art. 387 § 2⁽¹⁾ pkt 1 kpc), a ponadto ustalił: po zgłoszeniu szkody w dniu 8 stycznia 2021r., w wiadomości e – mail z dnia 9 stycznia 2021r., wysłanej na adres mailowy powódki, pozwana przedstawiła informację o warunkach najmu pojazdu zastępczego przez współpracujących z nią partnerów, z której wynikało, że osoby najmuje pojazdy za pośrednictwem ubezpieczyciela objęte są preferencyjnymi warunkami najmu, m.in.: brakiem konieczności wpłacania kaucji i innych poświadczeń finansowych, brakiem opłat: za nielimitowany przebieg, przygotowanie pojazdu bądź wyjazd za granice Polski, za dodatkowego kierowcę wynajmowanego pojazdu, całodobową obsługę, w tym podstawienie i odbiór pojazdu na terenie całej Polski, bez ponoszenia dodatkowych opłat, pokryciem kosztów udziału własnego w pojeździe zastępczym, bezgotówkowym rozliczeniem szkody. Ponadto poinformowano, że jeśli warunki przedstawione przez wypożyczalnię nie spełnią oczekiwań uprawnionego, poprzez kontakt z ubezpieczycielem, postara się on dopasować usługę do oczekiwań i sytuacji, a ponadto w przypadku rozpoczęcia najmu w innej wypożyczalni, proponowano zamianę na pojazd objęty ofertą za pośrednictwem ubezpieczyciela, który zostanie niezwłocznie podstawiony we wskazane miejsce. Informacja zawierała również zastrzeżenie, że stawki najmu wyższe od wskazanych, mogą nie zostać uznane przez ubezpieczyciela, a tym samym będą musiały zostać pokryte przez poszkodowanego. (**dowód:** korespondencja e-mail – (...), informacja o warunkach najmu –(...) i (...), raport szkody –(...)).

Sąd Okręgowy również za własne przyjął oceny Sądu pierwszej instancji (art. 387 § 2¹ pkt 2 kpc).

W apelacji od powyższego wyroku strona powodowa zarzuciła:

- naruszenie art. 361§ 2 kpc, poprzez jego niewłaściwe zastosowanie,
- naruszenie art. 66 § 1 kc, poprzez błędną jego wykładnię,
- naruszenie art. 6 kc, polegające na przyjęciu, że strona powodowa nie sprostала swojemu obowiązkowi dowodzenia,
- naruszenie art. 233 § 1 kpc, poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów,
- naruszenia art. 354 kc w zw. z art. 361 § 2 kc w zw. z art. 16 i 17 ustawy z 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, poprzez ich błędne zastosowanie,
- naruszenie art. 217 § 3 kpc, poprzez pominięcie wniosków dowodowych strony powodowej,

Wskazując na powyższe zarzuty skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów procesu za obie instancje.

Rozważając całość tak poczynionych ustaleń faktycznych Sąd Okręgowy zważył co następuje. Apelacja strony powodowej nie ma żadnych uzasadnionych podstaw, a Sąd Okręgowy, jak już wskazano, podziela zarówno dokonane przez Sąd pierwszej instancji ustalenia faktyczne (dodatkowo je uzupełniając w postępowaniu odwoławczym), jak i podziela jego ocenę dowodów oraz rozważania prawne, nie dostrzegając jakiegokolwiek potrzeby ich powtarzania, a których apelacja skutecznie nie podważa.

Nie jest zatem przede wszystkim uzasadniony zarzut naruszenia przepisu art. 233 § 1 kpc, co już, wobec prawidłowości ustaleń faktycznych, w istotnym zakresie implikowało bezzasadność zarzutów naruszenia przepisów prawa materialnego. Zdaniem Sądu Okręgowego przeprowadzona przez Sąd Rejonowy ocena dowodów jest bowiem w zupełności poprawna i dokonana, wbrew stanowisku powoda, bez naruszenia wymogów przewidzianych w powyższym przepisie art. 233 § 1 kpc. Za trafny uznać należy bowiem pogląd wyrażany tak w orzecznictwie Sądu Najwyższego jak i sądów powszechnych, że jeżeli z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów (art. 233 § 1 k.p.c.) i musi się ostać, choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne. Tylko w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo, wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo - skutkowych, to przeprowadzona przez sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona (zob. m. in. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 września 2002r. II CKN 817/00 oraz Wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 26 stycznia 2012 r. I ACa 1482/11). Takiego zarzutu nie można zaś postawić i nie czyni tego skutecznie, w świetle wyżej wskazanych kryteriów skarżąca, dokonanej przez Sąd Rejonowy ocenie zebranych dowodów. Przede wszystkim poszkodowana zawierając z powódką umowę najmu akceptowała, co nie budzi wątpliwości, parametry, w tym segment wynajętego jej pojazdu. Natomiast kwalifikacja samochodu V (...) do segmentu (...) lub (...), nie jest jednolita, jednak już na przeważającej ilości stron internetowych, jest on zaliczany do segmentu (...). Dołączone zaś do apelacji wnioski dowodowe powódki, dotyczące tej kwestii, są spóźnione, skoro pozwana stała na stanowisku, że samochód ten należał do segmentu (...) już w odpowiedzi na pozew, a wcześniej w postępowaniu likwidacyjnym (k. (...)). Wreszcie nie bez znaczenia jest i ta okoliczność, że powódka wskazując na wysoki segment pojazdu poszkodowanej, który uległ uszkodzeniu, pomija to, że wartość tego samochodu przed szkodą wynosiła tylko 11.890 zł (...), co wskazuje na to, że było to auto już wieloletnie, a i najprawdopodobniej w stanie technicznym stosownym do stopnia zużycia pojazdu. Dlatego też, w takich okolicznościach sprawy i takim jej stanie, domaganie się przez skarżącą zastosowania stawki właściwej dla segmentu (...), nie ma żadnego uzasadnienia.

Nie mają też żadnego uzasadnienia podniesione przez apelującą zarzuty naruszenia prawa materialnego, gdyż jak wynika po części z ustaleń Sądu Rejonowego, uzupełnionych w postępowaniu odwoławczym, strona pozwana przedstawiała w dniu 9 stycznia 2021r. skierowaną do poszkodowanej informację o warunkach najmu pojazdu zastępczego przez współpracujących z nią partnerów, z której wynikało, że osoby najmuje pojazdy za pośrednictwem ubezpieczyciela objęte są preferencyjnymi warunkami najmu wskazanymi w uzupełniających ustaleniach poczynionych w postępowaniu odwoławczym, a które wcale nie były gorsze od warunków oferowanych przez powódkę, przy jej znaczenie wyższej stawce za dobę najmu pojazdu zastępczego. Istotnym też jest, że informacja zawierała wskazanie, iż jeśli warunki przedstawione przez wypożyczalnię nie spełniłyby oczekiwań uprawnionego, poprzez kontakt z ubezpieczycielem, postara się on dopasować usługę do oczekiwań i sytuacji, a nadto informacja ta zawierała również zastrzeżenie, że stawki najmu wyższe od wskazanych, mogą nie zostać uznane przez ubezpieczyciela, a tym samym będą musiały zostać pokryte przez poszkodowanego. Sąd Okręgowy w tej kwestii w całości podziela argumentację rozważań uzasadnienia Sądu Rejonowego ((...)odwr., str. (...)) uzasadnienia), z odwołaniem się do uchwały Sądu Najwyższego z 24 sierpnia 2017r. (III CZP 20/17), nie dostrzegając potrzeby powtarzania powyższych wywodów. Zatem tylko skrótowo należy wskazać, że w uzasadnieniu powyższej uchwały, Sąd Najwyższy wraził pogląd, iż konieczność dodatkowego kontaktu z ubezpieczycielem - w praktyce zwykle telefonicznego - nie może być uznana za niedogodność, która uzasadnia poniesienie wyższych kosztów najmu, a co więcej, należy uznać, że w ramach ciążącego na poszkodowanym obowiązku minimalizacji szkody i współdziałania z ubezpieczycielem mieści się obowiązek niezwłocznego zasięgnięcia informacji co do tego, czy ubezpieczyciel może zaproponować poszkodowanemu pojazd zastępczy równorzędny uszkodzonemu lub zniszczonemu. Nie ma to zaś nic wspólnego z koniecznością poszukiwania przez poszkodowanego najtańszej oferty rynkowej najmu, nie jest bowiem istotne to, czy propozycja ubezpieczyciela jest najtańsza, lecz to, że jest przez niego akceptowana. W takim stanie sprawy nie są zatem uzasadnione zarzuty apelacji dotyczące naruszenia prawa materialnego, poprzez brak zasądzenia na rzecz powódki odszkodowania w pełnej wysokości, nie udowodnienia przez nią całości roszczenia, czy przyjęcie przez Sąd pierwszej instancji nie dochowania przez poszkodowaną obowiązku minimalizacji szkody. Bez znaczenia jest też, wbrew stanowisku skarżącej, nie

udzielenie odpowiedzi na jej zapytania skierowane do ubezpieczyciela w e-mailu z 11 stycznia 2021r. (...), co jest już nagminnie stosowaną praktyką przez przedsiębiorców oferujących najem pojazdów zastępczych, mającą, jak się wydaje, na celu następnie wspierać w procesach sądowych argumentację co do braku przedstawienia przez ubezpieczyciela wyczerpującej informacji czy też złożenia oferty wynajmu samochodu), wobec jasnego przedstawienia przez pozwaną informacji w wyżej wskazanym e- mailu z 9 stycznia 2021r., z zaznaczeniem możliwości kontaktu z ubezpieczycielem w razie nie spełnienia oczekiwań uprawnianego i możliwości dopasowania usługi do jego oczekiwań i sytuacji, w szczególności na tle wyżej wskazanych rozważań co do powinności poszkodowanego, uzasadnienia powołanej uchwały Sądu Najwyższego.

Z powyższych zatem względów, gdy zarzuty apelacji strony powodowej, tak naruszenia prawa procesowego jak i materialnego, nie podważyły trafności rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego i uzasadniającej je argumentacji jak i mając na uwadze powyższą argumentację, apelacja, ta nie mogła podlegać uwzględnieniu.

Z powyższych przyczyn Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc, oddalił apelację (pkt I), a o kosztach postępowania apelacyjnego orzekł w myśl art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 kpc (pkt II).